

STYREMØTE NR. 9, 2010 – 2012

11. oktober 2011

Sted: Telefonmøte

Oslo, 11. oktober 2011 – R.R.

PROTOKOLL

Til stede: Tore Bøygard, Erlend Slokvik, Marian Lyngsaunet, Axel Krogvig, Bente Leiråmo, Terje Borsheim, Jarle Tvinnereim, Ingrid Lien Johnsen, Per-Arne Botnan og Rakel Rauntun

Forfall: Axel Krogvig, Eva Lillebakken

DISKUSJONS- OG VEDTAKSSAKER

Sak 59: NSSFs holdning til forbud mot høydehus

Administrasjonen mottok en henvendelse fra Norges Friidrettsforbund (NFIF) mandag 3. oktober 2011, med ønske om at vi stiller oss bak en felles uttalelse til NIF/NOK vedrørende vår holdning til forbudet mot bruk av høydehus for norske utøvere.

Idrettspresidenten har gått offentlig ut og antydnet at ledermøtet i 2012 kan bli et ekstraordinært ting, der blant annet forbudet mot høydehus for norske utøvere er nevnt som en mulig sak. Høydehusdebatten har vært mye i media den siste tiden, der blant annet flere av våre utøvere har uttalt seg om saken. Norske utøvere må ha samme muligheter til å forberede seg til internasjonale mesterskap som sine konkurrenter, der norske utøvere skal forholde seg til det samme internasjonale lovverk og retningslinjer som sine konkurrenter.

Det særnorske forbundet mot høydehus bør oppheves og administrasjonen anbefalte at styret slutter seg til at NIF tar bruk av høydehus opp som sak på ekstraordinært idrettsting i 2012.

Vedtak: NSSF mener at norske utøvere skal forholde seg til det samme internasjonale lovverk og retningslinjer som sine konkurrenter, og er motstander av det norske forbudet mot høydehus. Styret slutter seg til en felles uttalelse om at NIF tar bruk av høydehus opp som sak på ekstraordinært idrettsting i 2012

Sak 60: NSSFs holdning vedrørende en evt. OL/PL 2022 søknad

Det ble vist til møtereferat fra Norges Idrettsforbund og olympiske og paralympiske komité (NIF) sine dialogmøter med samtlige særforbund og idrettskretser i perioden 13-15. september, der det ble foretatt en sondering rundt særforbundenes og idrettskretsenes holdning vedrørende en eventuell OL/PL 2022 søknad.

Ut fra generelt sett positive tilbakemeldinger fra idretten fra dialogmøtene, innkalte NIF presidenter og generalsekretærer fra de vinterolympiske særforbundene til et sonderingsmøte den 19. september 2011. Som oppgave etter dette møtet ble de

vinterolympiske forbundene bedt om å komme med en særskilt skriftlig tilbakemelding på følgende punkter:

1. En anbefalt spesifisering relatert til de anlegg som bør prioriteres bygget i forbindelse med et evt vinter-OL i Norge i 2022
2. En anbefaling på hvilken by som evt. bør være norsk søkerby
3. Refleksjoner vedr. OL og fremtidig sammenheng med idrettsutdanning/toppidrettssatsing
4. Vurdere merverdien for norsk toppidrett generelt, og særforbundene spesielt av et evt. nytt OL, herunder vurdere etterbruk, miljømessige forhold og drift relatert til anlegg.

De vinterolympiske særforbundene ble bedt om å medbringe sine skriftlige tilbakemeldinger til NIF til møtet 24. oktober 2011.

Administrasjonen foreslo følgende svar på spørsmålene fra NIF:

1. NSSFs anbefalte spesifisering vil være IBU sine A-lisens krav til anlegg. IBU krever A-lisens på anlegg som skal arrangere World Cup konkurranser eller mesterskap (VM/OL). Det er til enhver tid IBU sine lisensregler som skal ligge til grunn for arrangører av nevnte konkurranser. P.t. er det to skiskytteranlegg i Norge som har A-lisens: Holmenkollen Nasjonalanlegg og Granåsen Skistadion. A-lisensen garanterer at anlegget oppfyller IBU sine krav til arrangements- og konkurranseregler. I forhold til publikumskapasitet mener vi at IOC anslag er for lavt. Kapasiteten bør totalt sett være på ca 15-20 000 sitteplasser og 30-40 000 ståplasser fordelt på stadion og løyper.
2. NSSFs holdning i forhold til valg av hovedsøkerby sees i sammenheng med flere viktige og sammenfallende kriterier for at en evt. OL/PL 2022 søknad skal kunne jobbes videre med:
  - a. Anleggssituasjon, sett i forhold til både å kunne forsvare kostnadene ved bygging, drift og mulighet for etterbruk. Herunder kommer også flerbruk for andre idretter inn, som f.eks sommeridretter og hallidretters muligheter til å bruke OL/PL anleggene.
  - b. Infrastruktur som overnattingskapasitet, interntransport, ankomst til Norge (fly, båt, tog, bil) må være størst mulig til stede for å senke totalkostnadene for arrangementet som helhet. Her må også dagens lokalisering til viktige samarbeidspartnere som sikkerhet, politi og media (skriftlig media/TV) sees i sammenheng, i forhold til å utnytte kapasiteten best mulig uten å måtte flytte for mye personell og utstyr.
  - c. Potensialet for publikum må tas i betraktning. Hovedsøkerbyen bør ha et potensial på ca 2-3 mill publikummere innen en radius på ca 2 timer. Dette sees i sammenheng med både miljømessige forhold, der flest mulig publikummere kan transportere seg fram og tilbake fra sine hjem samme dag. Potensialet for økt rekruttering til idretten må tas i betraktning. Det er en realitet at det for skiskyting sin del er mangel på anlegg i urbane strøk, der spesielt Osloregionen er dårlig bedekt, med lange ventelister i alle klubber for å få starte med skiskyting.

Ut fra argumentasjonen listet i punktene ovenfor, anbefaler NSSF at Oslo velges som hovedsøkerby, med en akse opp mot Lillehammer for

å utnytte alpin- og bobanleggene som er etablert der. I tillegg til allerede eksisterende infrastruktur i aksene Oslo-Gardermoen-Lillehammer.

I og med at Holmenkollen nasjonalanlegg vil være for trangt for både skiskyting og nordiske grener, vil NSSF prioritere å legge skiskyting til Lillomarka/Groruddalen hvor det allerede er etablert et treningsanlegg med 15 skyteskiver. Vi vil i denne sammenheng vise til folkefesten under ski-VM i Oslo i 2011, der Oslo viste for hele verden at Oslo er verdens vinterhovedstad. Mesterskapet ble en folkefest for både arrangør, deltakere, publikummere og frivillige.

3. NSSFs refleksjoner vedrørende OL/PL og fremtidig sammenheng med idrettsutdanning og toppidrettssatsing sees opp mot pkt. 2. NSSF viser til foreliggende reguleringsplan på Sognsvann og samarbeidet mellom Norges Idrettshøgskole og Olympiatoppen, vedrørende videreutvikling av Olympiatoppen sammen med NIH som nasjonalt senter for idrettsforskning og toppidrett. Et evt. OL/PL til Oslo i 2022 forsterker intensjonene som ligger i IPD 2011-15 pkt. 1.4. NSSF mener at en viktig merverdi av et evt OL/PL i 2022 vil være realisering av Campus Sognsvann, som vil komme både utdanningsinstitusjoner, forskningsmiljøer og hele norsk idrett til gode. Kravene til å prestere i internasjonal toppidrett øker for hvert år. Skal Norge som nasjon utvikle toppidrettsprofiler og prestere internasjonalt, må det være økt fokus på forskning og utdanning, sammen med bredde- og rekrutteringsprosjekter. NSSF vurderer etterbruksverdien som meget sterk, sett i forhold til både et regionalt, nasjonalt og internasjonalt perspektiv ut fra argumentasjonen ovenfor.
4. NSSFs vurdering av merverdien for norsk toppidrett generelt, og særforbundene spesielt, sees opp mot effekten OL på Lillehammer i 1994 ble for hele norsk idrett. Olympiatoppen ble etablert, og har utviklet seg i takt med internasjonal utvikling siden. Rekrutteringen til norsk idrett økte både i forkant og i etterkant av mesterskapet, der mange norske toppidrettsprofiler har skapt stolte øyeblikk og motivasjon for kommende utøvere, mosjonister og frivillige. Markedsverdien til norsk idrett økte vesentlig, som førte med seg et nytt nivå og ny tankegang i forhold idrettens kommersielle verdi og ståsted i næringslivet.

NSSF mener at de samme gevinstene vil komme idretten til gode ved et nytt OL/PL i 2022, i ny drakt. Eksisterende anlegg i Oslo og evt nye anlegg vil ha et enda sterkere fokus på flerbruk og etterbruk for både vinter- og sommeridretter enn i 1994. Befolkningsgrunnlaget og dermed rekrutteringsgrunnlaget på Østlandet sikrer etterbruken av anleggene. Sett opp mot utdannings- og forskningsinstitusjoner nevnt i pkt 3, vil både den regionale og nasjonale idretten kunne utvikle seg i takt med internasjonal utvikling. Denne helhetstankegangen inkluderer også kostnadssiden ved et evt OL/PL i 2022. Oslo og Østlandet for øvrig har den nødvendige infrastrukturen på plass for et mesterskap av denne dimensjonen, også sett i et miljømessig perspektiv. Når det gjelder drift av anlegget i Lillomarka/Groruddalen før og etter et evt OL i 2022, så er det naturlig at drifts- og vedlikeholdskostnader plasseres hos anleggseier, men med intensjon om at det opprettes et etterbruksfond for alle OL anlegg. Etterbruken i et anlegg i Lillomarka/Groduddalen sett

i forhold til aktivitet vil være optimal, med et stort behov for helårs ski- og skiskytteranlegg i Oslo området, også tilrettelagt for andre idretter.

Vedtak: *NSSF er positive til en evt. OL/PL søknad for 2022. NSSF anbefaler Oslo som hovedsøkerby med en akse mot Lillehammer, sett opp mot, publikumspotensialet, etterbruksverdi og flerbruk på anlegg, rekrutteringspotensialet og allerede eksisterende infrastruktur i Oslo og østlandsområdet*

Merknadsfrist: Onsdag 12. oktober 2011 kl 1200.

Videre møteplan:

<u>Dato</u>	<u>Sted</u>	<u>Møte</u>
11. november 11	Beitostølen	Styremøte 9 2010-12
3. februar 12	Holmenkollen	Styremøte 10 2010-12
28. mars 12	Gardermoen	Styremøte 11 2010-12
10. mai 12	Gardermoen	Styremøte 12 2010-12
1. juni 12	Kristiansand	Styremøte 13 2010-12
1-3. juni 12	Kristiansand	NSSFs 17. ordinære Ting

Tore Bøygard

Erlend Slokvik

Marian Lyngsaunet

Bente Leiråmo

Jarle Tvinnereim

Axel Krogvig

Terje Borsheim

Rakel Rauntun

Eva Lillebakken

Ingrid Lien Johnsen